

Efter Gazablodbadet och högervalet: Sanktioner!

Det israeliska valet den 10 februari utföll som väntat. Med massiv majoritet godkände de israeliska väljarna sina soldaters massaker på palestinier under Gazainvasionen. Det missnöje som kom till uttryck gällde inte för mycket våld, utan för lite - att Tsahal inte tilläts "göra jobbet färdigt". Av Knessets 120 platser gick högst 14 till partier som kampanjerade för fred och rättvisa, medan religiösa och arabhatande partier fick 38, högerextremisterna i Likud 27 och den så kallade "mitten", det vill säga de partier som hade premiär- och försvarsministerposterna under Gazamassakern, 41 platser. Om ett palestinskt val utföll med en sådan seger för rasister, religiösa fanatiker och krigshetsare skulle det omgående leda till EU-sanktioner.

Kommer denna öppna fascistisering av "Mellanösterns enda demokrati" att äntligen öppna ögonen hos maktpolitiker i Sverige och EU så att de inser att Israel efter fyrtio års ockupation och dagligt förtryck av fem miljoner palestinier är samma sorts "demokrati" som apartheidens Sydafrika var, det vill säga det som allt fler observatörer kallar "Herrefolksdemokrati". Poängen med det uttrycket är att markera att det faktiskt finns en sorts demokrati för den härskande befolkningen. Bland de trettiotal partier som deltog i det israeliska valet fanns flera som stod för någorlunda rimliga och rättvisa fredslösningar. Men en förkrossande väljarmajoritet valde krigs- och erövringspartier.

Det gör att de sista hämningar en del känner mot att införa hårda sanktioner mot Israel borde falla. Det finns ingen risk att en oskyldig befolkning bestraffas för något som den inte har kunnat påverka, vilket ofta blir fallet vid sanktioner mot renodlade diktaturer, till exempel Saddam Husseins Irak.

Att Israel är världens rekordhållare i brott mot folkrätt, krigslagar och mänskliga rättigheter har dokumenterats av Amnesty, Human Rights Watch, B'tselem, EU-ländernas Jerusalemkonsulat, Haagdomstolen och många andra välrenommerade internationella institutioner. I februari-numret av Le Monde Diplomatique (LMD) finns en lista på 34 FN-resolutioner från 1947 till 2009 som "inte respekteras av Israel", under den talande rubriken "en straffrihet som håller i sig". Medan EU har någon form av sanktioner i kraft mot drygt tjugo stater som begått betydligt färre folkrättsbrott än Israel, valde EU-länderna att i december 2008 inleda en "uppgradering" av förbindelserna med Israel i form av framförallt säkerhetspolitiskt samarbete, vilket Mellanösternexperten Alain Gresh i LMD tolkar som att EU i praktiken gav "grönt ljus för Gazaaktionen".

Nu har till och med de svenska socialdemokraterna krävt att uppgraderingen ska "suspenderas". Det är bra att s-partiet kan tänka sig sanktioner mot Israel. Därmed är en psykologisk barriär bruten. Också Carl Bildt har gjort en del markeringar. Allt fler kommentatorer och folkrättsexperter talar om att ansvariga israeler bör ställas inför rätta. Bör då inte också Hamasledare åtalas? Jovisst, om det finns någon kvar i livet sedan Israel utfört sina "extrajudiciella avrättningar". Varför föredrar inte Israel att ta Hamasfolk till fånga och skicka dem till Haag? Kan det bero på att man inser att det finns "risk" att de blir frikända eftersom motstånd mot ockupation faktiskt är tillåtet enligt folkrätten? Israels ockupationsmetoder, däremot, utgör uppenbara brott mot 1949 års Genèvekonvention om skydd för civilbefolkningen i ockuperade områden.

Efter Gazablodbadet och högersegern i det israeliska valet är det sannernligen hög tid att gå från ord till handling. Vem som än blir Israels premiärminister blir det som ledare för en krigs- och ockupationsregim som varken vill eller kan medverka till en rimlig fredslösning av egen kraft. Bara genom yttre tvång mot Israel finns det en liten chans att 2009 kan se en fredsöppning istället för ytterligare blodbad och massaker på palestinier.

Per Gahrton
Ordförande Palestinagrupperna i Sverige